

peremehe abiga rahahango warjajatega sõbrust teha, et nende käest kuulda saada, kui palju lepituse hinda ülesõdijal tarwis lähäb.

Meie ei raatsi pikemalt nende jutuga lugeja aega kulutada, waid tahame siin lühidelt ütelda, kuidas pärast kesi öö aega ja peale seda kui puntsi klaasid kolmaikorda täidetud, meie riikad mehed targa isandaga findlat kaupad olid teinud. Isand tõutas nende õnne peale üht suuremat warandust maapinnast ülesse wõtta. Nädalad neli wai wiis, mis parema raha koha ülesotsimine ja ettevalmistamised aega kulutasid, pidi isand korda mööda möldri ja kuberneri juures warjul aset pidama. Aidamees ei usaldanud kalliist wõerast oma juure korteri paluda, sest et mõisa paiguis hulga rahwa läbi salajassti enne aego wõis awalikuks tõusta. Selle eest lubas aidamees nihästi möldrile kui kuberneri oma osa wõera ülespidamise kulu auusaste kätte tasuda, kertes, et muud ei waranduse jagamise ajal tema rahaga wõhäm wõiks olla, kui teistel. Hans tõutas isandale teejuhiks ja abimeheks jääda. Mehed kartsid, et wõeras isand ehk teisel hommilul jahtund peaga teise mõtele wõiks minna ja neist lahkuda; sellepärast ei jätnud nemad temale enne raha, kunni ta neile lubas, weel täna õhtul möldrile minna; kuhu teised kolmekesse saatma läksid. Teel palus aidamees weel iseäranis Hanso, kui wari alati wõera ümber olla ja selle peale walmada, et mölder ja kuberneri jagamise ajal mitte suuremat osa ei pidanud saama, kui tema.

Hans tõutas asja tubliste tallitada. Wiimaks hüüdis kuberneri: „Armas Hans! kuulge mis ma ütlen. Wana Willem räägib igaühele tõi, olgo saaks ehk talupoeg, tema neid ei kardad; Willemi kutsus on rassem. Kui meil rahahango ülesõdmine õnnelikult korda lähäb, siis tulete mulle kodo wäiks. Wõite Tio ehk Anne, mul üks kõi.“

Kes tohib imeks panna, kui temale ütlen, kuidas sel ööl aidamehel, kuberneri ja möldril muud unenägo silma ette ei tulnud, kui üksnes rahahangudest, mis nemad üleskaewaswad.

Kolm nädalad pärast ülemal räägitud juhtumist leiame meie ühel õhtul mehed wiekese jälle möldril koos. Isand oli wahel ajal enam nädala pääwad kuberneri korteris olnud, nüüd jälle möldrile tagasi tulnud, kust rahahango kõi palju ligem oli, mis ülesõdumise tarwis wäljawalitsitud saanud. Igal õhtul, esimese kuu laulu ajal oli Hans isandaga salal teel wälja läinud ja weikel koidul wast tagasi tulnud. Meist sala õtallitustest ei tohtind Hans mitte üht sõna teiste seltsimeestele kuulutada, siiski eksis tema mõnekorra meistri käjo wast ja rääkis salamahiti möldrile, mis imewärki kujub öösel metsas isanda juures peawad käima, aga nemad räägiwad isandaga nii wõerast keelt, et Hans — kes saksa keelt ja natuke wene keelt oskas — mitte üht sõna nende jutust ei mõistnud. Kui Hans senna läks,